

בושות בשלל צבעים

כל אנשי הבוהימה
כישלון חרוץ,
אספו 2,400 ל"י

אשים למכור את תמונתו המיסתורית של יוסי בנאי: "תצילו את כבוד הספרדים, התחנן. תיקנו לפחות תמונה ספרדית אחת" אין קונים. לעומת זאת, התרשמה גברת כבודה עד כדי כך ממאמציו, שתרמה לאילן 500 ל"י. במחיר זה, יכלה לקנות את חצי התעי רוכה. אולם, נראה שגם לנדיבותה היה גבול: כסף היא היתה מוכנה לתרום. לקחת תמונה איתה — זה כבר היה יותר מדי. אבי קורן ואשתו, שולה חן, קנו לעצמם את ציורה של גילה אלמגור. בטי דובינר אירחה בחיבתה הרגילה, עודדה כמיטב יכולתה את הזמרים, והבדרנים, שקיבלו מכתמורל נוכח המחירים שהציעו הקליינטים עבור יצירותיהם. "מול שוורדו תרמה את הצבע והבדים", נאנח אחד מציירי הקישקושיאדה, "אחרת לא היינו מכסים אפילו את מחיר המס' גרת."

רעיון עצמו היה הביב: כל מי שהוא משהו בעולם הבוהימה — להוציא ציירים מקצועיים — יקבל בד, מיכחול וצבעים, ויצויר תמונה. התמונות תימכרנה בתערוכה מיוחדת, שהכנסותיה תהיינה קודש לאילן. הרעיון רעיון, אבל הביצוע, התערוכה, שהתקיימה ביום הראשון השבוע בפני קהל מוזמנים באולמי התצוגה של חנות הרהיטים ורדו ברמת גן, הכניסה בסך הכול 2,400 ל"י עבור עשרות התמונות. פחות ממחירה של תמונה יחידה של צייר בינוני. אבל אם הכסף לא היה, לפחות שמח היה. אבי בהט תרם ציור שכלל נקודה, חץ, ותאריך הציור: 1973—1972. כאשר הופיע לתערוכה, באיחור, גילה שמישהו קנה את יצירת-המופת: "מי זה האידיוט?" השתאג בתדהמה. אורי זוהר עמל קשות בנסיונות נור

ששי קשת
למטה) צייר
כנר שפיו סגור
במנועול, שנמכר ב-65 לירות ישראליות.

יפה ירקוני
תה הזמרת הפופולרית
במחירים טובים.
כמו על הבמה,
גם על הבד זכ

גדי יגיל
ההחזלתי של התמונות היה 50 ל"י. וגם הסופי, ברוב המקרים, גם מצחקקים אחרים, כמו דודו דותן, ציירו ליצנים. המחיר ההחזלתי של התמונות היה 50 ל"י. וגם הסופי, ברוב המקרים.